

ZAKAJ TAKO?

Vrsta pomanjkljivosti na kolezijski šoli

Osnovna šola Cveto Močnik-Florjan, ki deluje v sklopu OS X. SNOUB Ljubljanske v Koleziji in je bila odprta pred slabim letom dni, se že srečuje s težavami, ki so nastale bodisi zaradi slabe, površne odnosno nepopolne gradnje. Šola je bila zgrajena s sredstvi tretjega ljubljanskega samoprispevka, izvajalec del pa je bilo Gradbeno industrijsko podjetje Ingrad. Izvajalec je bil obveščen o nastalih pomanjkljivostih na objektu šole, nekatere je odpravil, nekatere odpravil z zamudo, nekaterih pa se še ni lotil. Tako je bila v zadnjem delu počitnic ponovno izolirana streha na ravnem delu zaklona, še vedno pa zamaka v vzhodni avli in na hodniku pred telovadnico. Označbe in lakiranje parketa v telovadnici je morala naročiti skupnost III. samoprispevka, saj jih izvajalec ni izvršil.

Sicer pa so bile pomanjkljivosti sledeče: po **otvortvi šole**: popravilo žaluzij, odpravi zamakanje, zamenjava lesnega poda pred zaklonašcem, zamenjava polomljene steklene kritine nadstreška, popravilo zvihitih žlebov, preureditev zaklepanja vrat... **neizvršena dela po popisu** - zavese v večnamenskem prostoru, igrala pred objektom, označbe zunanjih igrišč, dobava in montaža košev za smeti, montaža termoakumulacijskih peči... **neizvršena dela, zahtevana na tehničnem pregledu**: nemontirana veriga na žlebu in neurejen odtok, neizvršena meritev zimske mikroklimne, popravilo pešpoti, kjer se je posedel asfalt...

Ob prebiranju tega poročila iz prvih dni septembra je sicer napisano, da bo GIP Ingrad nekatera dela v dveh tednih opavil. Vse lepo in prav, a zdi se, da bi jih v letu dni lahko še kako dobro opravil, če bi količjak dal na svoj ugled, poslovnost pa tudi kvaliteto. Ali mora dejstvo, da o neopravljenem delu razpravlja občinski izvršni svet, biti vedno šele tisti vzrok, ki »razgiba« površne izvajalce? Bralci se namreč spomnite, da je bilo podobnih zapisov o malomarnem in neodgovornem odnosu izvajalcev (razno-raznih) pri gradnji šol in vrtcev že kar nekaj v našem glasilu. Pa žal verjetno tudi ta zapis ne bo zadnji. Izvršni svet je ob tem poročilu sprejel nekaj sklepov, ki zahtevajo predvsem to, da 30. septembra Ingrad dostavi izvršnemu svetu poročilo o izvršenih »popravilih«, investitor - skupnost samoprispevka III. pa mora preveriti odgovornost projektantske organizacije, saj gre po izjavi izvajalca nekaj grobih pomanjkljivosti (kineta pred vhodom, kanal na igriščih...) prav na račun nepopolnega projekta.

Kako se bodo uresničevali pa bomo v našem glasilu še zapisali.

PODPISALI BODO LISTINO O SODELOVANJU

Šola trženja za naše kmete?

Že nad dvajset let so stare vezi med kmetijskimi združenji z naše občine ter GK »Zadruga« iz Pliberka. To sodelovanju je najprej zajemalo KZ Dobrova, sedaj pa že več let dobiva najširše oblike v celotnem poslovno - kmetiskem kolektivu M-KZ Ljubljana. Pri tem zaenkrat izstopata TZO Vič in TZO Grosuplje.

5. septembra so delegati centralnega združenja sveta M-KZ Ljubljana ter nekateri strokovni delavci zadruge in njenih temeljnih združenj organizacij, pod vodstvom Bineta Otorepca, obiskali GK »Zadruga« Pliberk. Cilj tega obiska je bila odločitev, da zadruge podpisata listino o medsebojnem sodelovanju. Predstavnik obeh kmetijsko-trgovskih gospodarskih organizacij so v daljšem pogovoru iskali poslovna področja, na katerih bi lahko okreplili izmenjavo znanj, izkušenj in morda celo materiale. Omenjali so plemensko živino, čebele, tvarine za varovanje rastlin itn. Vsi pa so se zavzeli za živi izobraževalni stik med mladimi (starejšimi) slovenskimi kmeti z avstrijske Koroške ter iz M-KZ Ljubljana. Pogovor so razpletali celo v take smeri, da bi bilo omogočeno mladim Korošcem, v še ne točno opredeljeni obliki, omogočeno šolanje na kmetijskih šolah v slovensčini, naši mladi gospodarji (in gospodinjje), pa naj bi imeli možnost spoznati v sezoni posebnosti pri opravljanju kmetijskih del na slovenskih kmetijah na avstrijskem Koroškem. To je le

nekaj področij, na katerih bi lahko navezali ustvarjalne stike. Točneje jih bo opredelil koordinacijski odbor do 9. oktobra. Potem pa naj bi prišlo v Ljubljani do podpisa listine o sodelovanju.

Seveda, pa je potrebno objektivno oceniti možnosti gospodarskega in izobraževalnega sodelovanja med pliberško in ljubljansko kmetijsko združenje. Ker razmere pri nas poznamo, naj navedem le nekatere izrazite posebnosti pliberške zadruge.

Osnovna je ta, da beležijo koroški kmetje velike presežke pri pridobivanju mleka (25%), reji živine (40%) in pridelovanju posameznih poljščin, reje goveje živine in prašičev ter pridobivanju živil. Da ne bi prišlo do razseljevanja kmečkega prebivalstva, so pospešeno pristopili k uvajanju novih kultur. Na poljih naj bi zraslo več graha in boba, s katerim nameravajo nadomestiti del uvoženih krmil iz soje; več grašice in sončnice za potrebe industrije olja in ponovno naj bi na koroških poljih v drugi polovici poletja zagospodovala ajda.

in, še na nekaj v pogovoru s predstavniki pliberške zadruge ne smemo pozabiti predstavnikov kmetov in delavcev M-KZ Ljubljana. Na to, da se Pliberčani obnašajo tržniško in, da so nam lahko obsežen učbenik, ki je preverjen tudi v praksi.

STANE JESENOVAC

Med pogovorom v sejni dvorani KG »Zadruga« v Pliberku (foto: Stane Jesenovac)

AKCIJA »KLUB MERCATOR«

Denar v žepu, obresti pa tečejo

Že od srede septembra lahko vsi občani v posebej določenih trgovinah, prodajalnah, gostinskih objektih, ki so dijo v eno temeljnih ali delovnih organizacij v sestavi SOZD Mercator, kupujejo Mercatorjeve bone. Vrednost bonov je 20, 50 in 100 tisoč dinarjev. Z nakupom kupona dobijo tudi člansko kartico »Kluba Mercator«.

Nakup bonov je oblika varčevanja, ki kupcu prinaša 50 odstotne obresti, če kupon vnovči ali kako drugače porabi pred iztekom enega leta od njegovega nakupa. Če pa kupon vnovči po enem letu od nakupa, pa mu prinaša 100 odstotne obresti. Nakupljeni kupon lahko kupec kadarkoli zamenja za gotovino v tisti prodajalni oziroma poslovni enoti Mercatorja, v kateri je kupon kupil in

prejel klubsko kartico. Lahko pa z njim plačuje vse vrste blaga in storitev, ki jih nudi več kot 600 prodajal in drugih storitvenih obratov »Mercatorjeve« mreže po vsej Sloveniji, pa tudi v Beogradu in v nekaterih krajih sosednje Hrvice. Vsak občan si lahko sam izračuna koristnost, ki mu jo nudi geslo: denar v žepu obresti pa tečejo.

Za izplačilo in vnovčevanje kupljenih kuponov jamči SOZD Mercator-KIT, njegovih 19.000 delavcev in 20.000 združenih kmetov.

Podrobnejše informacije lahko občani dobijo v najbližji Mercatorjevi poslovni enoti. Obsegajo pa navodila za ravnanje s klubsko kartico, nakupa kuponov, navodila za plačevanje s kuponom, za obrestovanje kupljenih kuponov in valorizacije obrestnih mer, ter še vrsto drugih podatkov, ki bodo zanimali kupec.

Priredil: Bojan Prestor

M KLUB MERCATOR

OB SKUPNEM PRAZNIKU KS TURJAK IN VELIKE LAŠČE

Zgodovinsko izročilo obvezuje

Mali, s peskom posuti in stoletnim drevjem obrasti prostor pred veličastnim turjaškim gradom, je bil v soboto, 19. septembra skorajda pretesen za vse, ki so se želeli udeležiti krajevnega praznika Turjaka in Velikih Lašč. Tu se je mimo samih krajanov, zbralo tudi več preživelih borcev znamenite Prešernove brigade, ki je tistega 19. septembra 1943 izbojevala odločilno bitko nad belogardisti v gradu, pa predstavniki družbenopolitičnih organizacij in društev, pohodna enota »Ljubo Sercer«, enota prve pomoči CZ in še vrsta drugih.

Pomembni zgodovinski jubilej je seveda tudi to pot dajal pečat celotnemu slavu. Tako se je predstavil moški pevski zbor KUD »Primož Trubar« iz Velikih Lašč z več domoljubnimi in pattizanskimi pesmimi, pionirji tamkajšnje osnovne šole in podružnične šole Turjak z izbranimi recitacijami, obenem pa so v samem gradu odprli tudi zgodovinsko razstavo, ki jo je pripravilo turistično društvo s Turjaka.

»Današnji praznik naj bi potekal predvsem v znamenju dela,« je ob koncu proslave, ko se je množica obiskovalcev razlila po grajskih prostorih, povedal Milan Zevnik, predsednik sveta KS. »Želimo opozoriti na vse, kar smo dosegli, pa tudi na naloge, ki so še pred nami.«

Vsekakor najpomembnejši dosežek, ki so ga zabeležili na Turjaku v zadnjem času, je telefon. Ta ima zdaj že prek 120 priključkov, za njegovo uspešno izvedbo pa se imajo zahvaliti predvsem gradbenemu odboru in pripadnikom JLA, ki so izkopali jarke za glavni kabel. Tudi vijugasta cesta do gradu je dobila lepšo podobo, saj so jo končno obložili z asfaltno, in tako krajanom poslej ne bo treba več zardevati ob pripombah turistov, ki so se vselej obregnili vanjo. Radi bi uredili in izboljšali še druge vaške poti, predvsem pa poskrbeli za njihovo vzdrževanje v slabših vremenskih razmerah, a ni denarja, prenos v redno vzdrževanje komunalnemu podjetju pa je, kot pravijo, kompliciran in finančno nesprejemljiv.

Še znatno večjo težavo predstavlja vodovod. Pred zad-

njim - IV samoprispevkom, ko so Turjačani v veliki večini glasovali za, so ga imeli že na dosegu roke, po neuspelem referendumu pa se jim je izmuznil iz rok. Zdaj gospodinjstva dobivajo slabo in oporečno vodo in prav nič se ne kaže, da bi se tu kaj izboljšalo. Podobno je, kot je med samo proslavo navrgel v svojem slavnostnem govoru Milan Zevnik, tudi s podružnično osnovno šolo. Ta je spričo čedalje večjega števila otrok, postala veliko pretesna, zato so morali letos odpreti še popoldansko izmeno. Akcija za izgradnjo novega, večjega objekta, je menda že v teku in krajanji upajo, da jih bodo ob znatni moralni podpori občine kmalu vključili v srednjeročni plan.

»Kljub vsem tegobam, še nikakor ne kaže izgubiti optimizma,« je prepričan tudi v rešitev tega problema predsednik sveta KS. »S složnostjo in skupnimi močmi se da prav vse doseči.«

B. VRHOVEC

Obvestilo za krajanje KS Barja in Peruzzi

Krajanje krajevne skupnosti Barje in krajevne skupnosti Peruzzi obveščamo, da se je pričela javna obravnava priključitve dela krajevne skupnosti Barje k krajevni skupnosti Peruzzi (želja krajanov z območja Peruzujeve ceste, Požarja, Volarja in Mihovega štradona).

Javna obravnava bo potekala od 21. 9. do 21. 11. 1987. Vse morebitne pripombe posredujte tejništvu KS Barje, Izanska cesta 305 in KS Peruzzi. Pot k ribniku 20.

KK SZDL Barje in
KK SZDL Peruzzi

Velika grajska dvorana in razstava

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

ŽELIMLJE

Veliko dela za malo ljudi

Če bi mi že bilo dano podeliti »blagajno« za najbolj urejen ali vsaj dopadljiv kraj, bi se najbrž odločil za Želimlje. Kraj, vsaj njegov ožji del, je resnično paša za oči: krasi ga lepa, nanovo prepleškana cerkev, pa urejene stanovanjske hiše, sola, nad vsem tem pa kraljuje še moderna zgradba srednje verske šole, salezijanskega reda, ki so jo menda zgradili pred desetimi leti. Če bi vas premogla še malo več asfalta, ji vsaj na zunaj ne bi imeli kaj več očitati.

»Cesta je tu že dolgo največji problem,« je potipal na najbolj občutljivo točko kraja Edvard Jurhar, predsednik sveta KS Želimlje. »Pred časom smo resda dobili kos asfalta skozi vas in nekaj na odseku iz Pijave Gorice semkaj proti Želimljam, vendar pa je vmes v dolžini kake dobre tri kilometre še vedno makadam. To nam ni ravno v ponos, saj je to najpomembnejša cesta, ki teče po tej dolini. K sreči je cesta zdaj vsaj razširjena in bolj vozna, medtem ko je bila poprej zgolj enosmerna. Nasploh je vse pripravljeno za asfalt, tega pa kar noče in noče biti. Z boljše cestno povezavo pa si lahko obetamo tudi druge koristi; za kar se utegnejo zanimati morebitni priseljenci, medtem ko smo zdaj po številu prebivalcev najmanjša KS v občini.«

Neoporečna voda

Hitreje kot pri cesti, pa se je v Želimljah premaknilo pri vodovodu. Krajanji so lani sami pljunili v roke in voda iz novega gravitacijskega vodovoda je pritekla praktično v vsa gospodinjstva (skupaj

Lepi septembrski dnevi so tudi Želimeljčanom prilični pravi za spravlanje koruze

Otvoritev trgovine na Golem

V petek, 11. septembra so na Golem slovesno odprli novo samopostrežno trgovino, ki pomeni veliko pridobitev za to in okoliške vasi. V tem prelepem kraju, okoli 20 kilometrov oddaljenem od Ljubljane, 600 metrov visoko, kjer megle skorajda ne poznajo, je bil tega dne za krajane pravi praznik. Pripravili so tudi kulturni program, na katerem so nastopili mladi šolarji in tamkajšnji pevski oktet.

Otvoritev so se udeležili predstavniki TOZD Mercator-Rožnik Savica, ki je tudi glavni investitor nove trgovine, predstavniki viškogradne občine, KS Golo-Zapotok, Gradbenega podjetja Grosuplje, dobaviteljev, Privarne Union in krajanj.

Takole je med drugim dejal predstavnik Mercatorja in direktor Tozd Robert Vodopivec: »Veseli smo, da je tu med nami tudi veliko krajanov z Golega, Zapotoka, Škrilj in drugih okoliških vasi, ki bodo danes končno dobili svojo težko pričakovano trgovino. Vaša prisotnost na tej slovesnosti nedvomno izraža naklonjenost našim prizadevanjem in delu, ki smo ga opravili. Pobuda je bila na strani KS Golo-Zapotok in njenih vztrajnih predstavnikov: Ludvika Goloba, Alojza Kraljiča in Mihe Justina. Povem naj, da v začetku nismo kazali preveč navdušenja. Bilo je veliko pomislekov o smotrnosti naložbe, zlasti v smislu optimalne donosnosti vloženih sredstev. V februarju smo pridobili gradbeno dovoljenje. 16. marca smo zakoličeno zemljišče predali delavcem Gradbenega podjetja Grosuplje, ki so se obvezali, da bodo objekt dokončali v roku šestih mesecev. Arhitektura, gradbeni načrt, načrt opreme in načrt zunanje ureditve je delo Mercator-Tehne, Tozd Investa. Odgovorni projektant je Mirjam Mrak. Skupna površina prostorov znaša 350 kvadratnih metrov. Krajevna skupnost je investicijo tudi finančno podprla. Iz lastnih in občinskih sredstev je zagotovila in nepovratno združila 11.800.000 din. Brez nadomestila nam je odstopila zemljišče. Kot prispevek KS lahko štejejo tudi ureditev, oziroma asfaltiranje ceste pred zgradbo.

Celotna vrednost investicije znaša 215.000.000 din. No, nikakor ne smemo pozabiti omeniti, da je v zgradbi dobila svoje prostore tudi KS, ki je prej uporabljala prostore v Gasilskem domu. Tudi to bo prispevalo k njihovem, že tako uspešnem delu.

BOJAN PRESTOR

Predsednik Skupščine KS, Ludvik Golob pa je takole izrazil svoja čustva: »Današnji dan bo v kroniki razvoja podmoških vasi posebej zapisan kot izjemno pomemben. Zakaj? Ves čas po končani vojni so bila prisotna prizadevanja, da bi ti kraji dobili samostojno trgovino osnovne preskrbe, saj smo za 6 vasi imeli le dva metra prodajnega pulta in zasilen skladišni prostor... Sedaj smo močno spodbujani k še bolj zavzetemu delu, saj vidimo, da se jasneje kažejo naše razvojne perspektive. Poseben vzpon doživlja stanovanjska gradnja in stalno doseljevanje novih prebivalcev. Bližamo se že številki 280 novih gradenj, interes pa se stopnjuje dnevno. To stanje močno izpostavlja ekonomsko upravičenost izgradnje trgovine. Vnaprej se nam kažejo odprti problemi na področju vodopreskrbe, še boljše prometne povezave z Ljubljano, zgraditev telefonskega omrežja, saj imamo za 6 vasi le 7 tel. števil, dalje razvoj kmetijstva, zlasti pridelave mesa in mleka, razvoj turizma itd.«

»Ko sem tule ob krajevnem prazniku, sem v imenu investitorja praznapovedal izgradnjo te trgovine in otvoritev jeseni. Obljuba je torej izpolnjena in zato sem danes s posebnim veseljem prišel semkaj. Danes Golo, že v prihodnjem mesecu Horjul, začnemo se gradnja velikega, prepotrebne centra v Trnovem, potem načrtujemo v naslednjih letih, zanesljivo pa v tem kratkoročnem obdobju dograditev samopostrežne trgovine tudi na Škofljici, vsaj začetek urejanja in odpravljanja pomanjkanja preskrbnih zmogljivosti na Igu in na Brezovici, Kraji, ki so na izvenmestnem območju občine in tako vendarle postopno uresničujemo usmeritev, ki smo jo sprejeli ob koncipiranju dolgoročnega razvoja Ljubljane in ob sprejemanju družbenega plana naše občine, da bomo razvili naše lokalne centre, kraje na obrobju, ki so bili predolgo zapostavljeni, pa je dejal predsednik občinskega izvršnega sveta Štane Droljč.

Na ličih krajanov se je odražala sreča in radost, povedali so mi, da so trgovino resnično več kot potrebovali, da bo njihov vsakdanjik zdaj dosti lažji in lepši.

Vrvice je prerezala Zalka Artnik, ena izmed poslovodkinj. Zbrani so si ogledali trgovino, nekateri pa opravili tudi prvi nakup.

Rožnodolske ceste dobivajo lepšo podobo

Tako kot je v precejšnjem delu našega mesta, je to pletje tudi v Rožni dolini. Beseda je o prenovi odnosno asfaltiranju in ureditvi cest. V Rožni dolini vzporedno obnavljajo ceste iz dveh programov – iz programa rožnodolskega samoprispevka in iz rednega programa vzdrževanja in urejanja Komunalne skupnosti ljubljanskih občin.

Program samoprispevka

20. maja se je pričelo z realizacijo del na cestah XIX, XXI in delu VI. V celoti so bila dela končana v sredini meseca julija – to pa pomeni, da je urejeno tako cestniško kot pločnik in javna razsvetljava. Ob tem pa podčrtajmo, da Rožnodolci niso zadovoljni z deli na Cesti XXI – zaradi preozkega cestniška. Bo treba poseči v del lastnine za kar se bo potrebno še dogovarjati.

Dela na Bizjakovi in Predjamski ter pločnik na Jamnikarjevi so se pričela 4. avgusta, pri čemer bo asfaltiranje zaključeno v septembru. V septembru odnosno oktobru bodo na vrsti še Kokaljova cesta ob Glinščici in Kristofova z javno razsvetljavo. Javna razsvetljava bo v tem času urejena tudi na Azbetovi in Rutarjevi ulici.

Iz programa vzdrževanja in urejanja

Letos sta bili iz rednih sredstev KSLO urejeni tudi Cesta IV in Cesta X. Dela na Cesti IV so se nadaljevala iz lanskega leta in čeprav so zaključena bo moral izvajalec – Komunalno podjetje Ljubljana do zime odpraviti težave, ki so se na tej cesti pojavile v zvezi z odtočnimi lijaki pri prežniznem cestnišču. Cestniško, pločnik in javna razsvetljava ter položitev energetskega kabla v zemljo so na Cesti X zaključena. V teku so obnovitvena dela na Cesti VIII (obnova ceste zaradi kanala – investitor je Kanalizacijska s KSLO), ki naj bi bila zaključena na cestnišču do sredine oktobra. Prav sedaj pa tečejo dogovori, da bi postavili javno razsvetljava in asfaltirali pločnik vzporedno z izgradnjo ceste še v letošnjem letu, čeprav sta slednji dve nalogi v programu samoprispevka za prihodnje leto.

Od skupno 8 km cest, ki jih bodo Rožnodolčani uredili s sredstvi samoprispevka bo letos realiziranih 2,5 km. Se to, Sredstva iz vira samoprispevka so do 31. avgusta letos nabrali v višini 61 milijonov 887 tisoč dinarjev.

Sedanost in prihodnost mestnih kmetij – I. del

Pri nas na Viču in Rudniku, torej še v mestu, je še nekaj kmetij. Nastaja dilema, kaj s temi kmetijami, do kakšne meje in mere jih omejiti pri njihovem življenju in delu. Postavlja se vprašanje, koliko časa bodo še obstajale v našem okolju, saj na eni strani tehtamo potrebe in vprašanja preskrbe občanov in življenje obstoječih kmetov, po drugi strani pa širši družbeni interes glede urbanizacije, industrije in podobno. Marsikdo se tudi sprašuje, ali kmetje sploh še spadajo v mestno okolje, ali se vanj vklaplajo, ali ne motijo okolice. Po eni strani se sprašuje pridelatci, katerim so obdelovalna zemljišča odvzeta, sicer proti odškodnini, ali so opeharjeni, po drugi strani pa zatrjujejo in so v to tudi prepričani, da so za industrijo in ostalo gradnjo primerna druga lokacijska območja, kjer ceste in onesnaževanje ne moti občanov.

No, verjetno tem mestnim kmetijam ni več pomoči, verjetno bodo kmalu izrinjene iz mesta. Tudi preveliko priseljevanje od vsespovsod tem kmetijam ni v prid, saj mesto potrebuje stanovanja. Razna črna zgrajena naselja pa se v takšnih razmerah, kakršne vladajo tam, ne morejo in ne smejo širiti.

No, ena izmed mestnih kmetij je v Kozarjah, tam gospodarita Anton in Ani Dolinar, po domače pa se pravi pri Kocjan.

Gospodarja se ukvarjata samo s kmetovanjem, predvsem s pridelovanjem žita in koruze, ter z govedorejo. Koruzo pridelujejo v glavnem za krmo svoji živini. Redijo pa 30 glav govedi, 20 kokoši, 10 prašičev, pa tudi 2 psa imajo. Domačija je stara preko 250 let, prebajala je iz roda v rod, domače ime je ostalo, priimek pa se je menjal. Imajo 8 a obdelovalne zemlje, še enkrat toliko pa v najemu.

Na vprašanje, kaj meni o prihodnosti, je gospodar Tone odvrnil takole: »Mestne kmetije ne bodo več dolgo, saj se mesto širi, zemlja gre za ceste, nekaj za gradnje in naša kmetija bo šla iz mesta ven, torej ne bo več dolgo, čeprav bi lahko bila, saj jo bo nasledil sin.«

Kakšni pa so ntegovni načrti? »Sin je končal kmetijsko šolo in bo ostal doma, vendar, kot sem že dejal, še ne vemo, kako bo vnaprej. Kot za zdaj kaže, so majhne možnosti za obstoj kmetije.«

Kako pa je pri vas s prostim časom, z dopusti? »Za dopust se za zdaj še nisimo odločili, ker ni bilo časa. Če bo zdaj kmetijo počasi prevzel sin, pa se bo tudi to dalo urediti.«

BOJAN PRESTOR

Zelimeljska panorama: Lepe, urejene hiše, a slabe ceste

okrog 70). Treba bo potegniti še napeljavo v zaselka Poljane in Pleso, ki sta še brez nje. Voda je, pravijo odjemalci, več kot odlična in po vseh kategorijah neoporečna. Da je le v hudih sušah ne bi zmanjkalo.

S podobnim udarniškim delom so se Zelimeljčani dokopali tudi do druge pomembne pridobitve – telefona. Zabožnikov za odpake ali javnega odlagališča pa žal v kraju še vedno ni. Za zdaj enkrat ne leto organizirajo odvoz kosovnega materiala, vso drugo, še zlasti gorljivo nesnago, pa povečini sežigajo. Prej pa so na veliko metali v potok Želimljico, kjer se je nabiralo že vse mogoče, zato so morali pripraviti več očiščevalnih akcij.

Za zaslužkom v Ljubljano

Za želimeljsko dolino pravijo sami Zelimeljčani, da je pravzaprav kot nekakšen »rep barja«. Da je dolga kot ponedeljek in razvlečema, v širino pa je ni nič. Ima tudi bolj malo prebivalcev (komajda okrog 400), kar pri odgovornih ljudeh na KS povzroča sive lase, saj morajo isti ljudje vedno znova prevzemati nove in nove funkcije. Sicer pa si večina krajanov služi kruh v Ljubljani. Prava

kmeta sta menda samo še dva. Tudi učenci višjih razredov osnovne šole hodijo drgniti šolske klopi drugam – na matično šolo na Škofljico, kajti doma imajo na voljo samo podružnično štirirazrednico. Vendar pa to očitno nikomur ne povzroča preglavic. Za prevoz otrok je, kot zagotavljajo, poskrbljeno, domača podružnica pa se tudi ponaša s tradicijo, ki je ne premore vsak kraj; leta 1903 jo je namreč pomagal ustanoviti sam Finžgar. Zato, razumljivo, zdaj tudi nosi njegovo ime. Tudi svojo trgovino premorejo v kraju, medtem ko kakega primerne gostišča še vedno nimajo. Ali ga vsaj nimajo več. »Kar težko razumem, ponekod imajo kar po šest ali sedem gostiln, tu pa nimamo niti ene same.« ne gre v glavo Edvardu Jurharju. »Povrh gre tu skozi še evropska peš pot, ki ima tu pečat in obljubljeno prenočišče, prislekom, še zlasti tujcem, pa nimamo kaj ponuditi.«

Kdaj si bomo lahko mimoidoči v Želimljah potešili žejo, za zdaj zanesljivo še ne ve nihče. Kakor zanesljivo nihče ne ve tudi, kdaj se bodo dokopali do prepotrebne asfalta, ki bo sicer lepi in vabljivi kraj tesneje povezal s svetom.

BRANKO VRHOVEC

